

**แนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล
สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด***

**GUIDELINES FOR DEVELOPING THE SKILLS OF SCHOOL ADMINISTRATORS
IN THE DIGITAL ERA UNDER LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS
IN ROI ET PROVINCE**

ปัทมชญา อภิมติรัตน์¹, ชยาگانต์ เรืองสุวรรณ², ปองภพ ภูจอมจิต³
Paphatchaya Apimativrat¹, Chayakan Ruangsuwan², Pongphop Phoojomjit³
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม^{1,2,3}
Faculty of Education, Rajabhat Mahasarakham University^{1,2,3}
Email : 668210150106@rmu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และ 2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด การวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด จำนวน 5 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 374 คน เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนา กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อศึกษาแนวทาง จำนวน 6 คน เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินแนวทาง จำนวน 9 คน เครื่องมือการวิจัย คือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทาง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันโดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ความต้องการจำเป็นเรียงลำดับจากค่าดัชนีสูงไปต่ำ ดังนี้ ทักษะด้านความเป็นผู้นำเชิงเทคโนโลยี ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์กร ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทักษะด้านความเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรม และทักษะด้านวิสัยทัศน์ และ 2) แนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มี 22 การนำแนวทางไปพัฒนาโดยจัดทำเป็นคู่มือประกอบด้วย 5 ส่วน คือ (1) หลักการและเหตุผล (2) วัตถุประสงค์ (3) เนื้อหาสาระ (4) กระบวนการพัฒนา และ (5) การวัดและประเมินผล กำหนดวิธีการพัฒนาตามโมเดล 70:20:10 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : แนวทางการพัฒนา; ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล; องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ABSTRACT

This research aimed to: (1) examine the current conditions, desirable conditions, and priority needs of digital-era skills of school administrators, and (2) propose guidelines for developing digital-era skills of school administrators under local administrative organizations in Roi Et Province. The study was conducted in two phases. Phase 1 investigated the current conditions, desirable conditions, and priority needs. Five experts were engaged to assess the appropriateness of the components and indicators. The sample consisted of 374 school administrators, selected through appropriate sampling procedures. Data were collected using a five-point Likert-scale questionnaire and analyzed using descriptive statistics, including the mean and standard deviation. Phase 2 focused on developing the guidelines. Six experts participated as key informants through semi-structured interviews, and the data were analyzed using content analysis. In addition, nine experts evaluated the proposed guidelines in terms of appropriateness and feasibility using an evaluation form. Data were analyzed using the mean and standard deviation.

The findings revealed that the overall and individual aspects of the current conditions were at a moderate level, whereas the desirable conditions were at the highest level. The priority needs, ranked from highest to lowest, were technological leadership skills, digital skills for organizational management, information and communication technology skills, innovative leadership skills, and visionary skills. The proposed guidelines comprised 22 development practices and were organized into a development manual consisting of five components: principles and rationale, objectives, content, development processes, and measurement and evaluation. The development process was based on the 70:20:10 learning model. Overall evaluation results indicated that the guidelines demonstrated the highest level of appropriateness and feasibility.

Keywords : Guidelines for Development; Skills of school administrators in the Digital Era; Local administrative organizations

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

สถานศึกษาในยุคดิจิทัลกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมทั้งภายนอกและภายใน ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อรูปแบบการดำเนินงาน การเรียนรู้ และพฤติกรรมของผู้บริหาร ครู และผู้เรียน การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัลได้ปรับเปลี่ยนวิถีคิด วิถีเรียนรู้ และวิถีบริหารจัดการภายในสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ ปัจจุบันความรู้สามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วและหลากหลาย ทำให้การเรียนรู้ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงในห้องเรียน แต่เป็นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาและประยุกต์ใช้จริง โดยมุ่งสร้างทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสวงหา

ความรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องในบริบทดังกล่าว ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมี วิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ในการบริหารจัดการ สามารถนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาองค์กรให้เป็น “สถานศึกษาดิจิทัล” ที่มีความทันสมัย ยืดหยุ่น และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารต้องบริหารจัดการทุกด้านให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ และการบริหารจัดการสารสนเทศ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล (ปุณณัฐธามาเชศ, 2565) การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงเป็นทั้งการบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change Management) และการบริหารเทคโนโลยีทางการศึกษาไปพร้อมกัน ผู้บริหารจำเป็นต้องสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของบุคลากร และจัดการความรู้ในองค์กร (Knowledge Management) อย่างเป็นระบบ เพื่อให้สถานศึกษาสามารถปรับตัว พัฒนา และขับเคลื่อนไปสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลได้อย่างยั่งยืน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจุดแข็งหลายประการในการจัดการศึกษา เช่น การมีต้นทุนทางสังคมที่เข้มแข็ง ความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการ และความสามารถในการเชื่อมโยงกิจกรรมทางการศึกษากับการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งช่วยให้การจัดการศึกษามีความใกล้ชิดกับประชาชนและตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนได้อย่างแท้จริง แม้จะมีข้อจำกัดในบางด้าน แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังถือเป็นกลไกสำคัญในการจัดการศึกษาระดับพื้นที่ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ แนวคิดการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรถูกกำหนดให้เป็น “วาระของท้องถิ่น” ที่มุ่งสร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน ภายใต้แนวคิด “Education for All” และ “All for Education” เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียม และมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของชุมชน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2550) สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ดมีสถานศึกษาในสังกัดจำนวน 25 โรงเรียน ซึ่งถือเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษาในพื้นที่ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและนโยบายท้องถิ่น โดยต้องใช้กระบวนการบริหารที่เป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และใช้ทรัพยากรบุคคลอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อให้การจัดการศึกษาเกิดผลลัพธ์ที่มีคุณภาพและยั่งยืนในยุคดิจิทัล การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้ส่งผลโดยตรงต่อรูปแบบการบริหารและการเรียนรู้ ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ที่เหมาะสมกับบริบทของการบริหารยุคดิจิทัล เช่น ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการ ทักษะการคิดเชิงกลยุทธ์บนฐานข้อมูล ทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกันในระบบออนไลน์ ตลอดจนทักษะการสร้างนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ ผู้บริหารที่มีทักษะเหล่านี้จะสามารถบริหารจัดการสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐและท้องถิ่น ขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักการศึกษาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด, 2566) ดังนั้นการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด จึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาของท้องถิ่นให้มีมาตรฐานและความยั่งยืนต่อไป

จากความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด

ร้อยเอ็ด ซึ่งผลการวิจัยนี้จะได้อธิบายสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่เหมาะสมในการนำไปพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด

2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด

3. ประโยชน์ที่ได้รับการวิจัย

3.1 ประโยชน์เชิงวิชาการ

3.1.1 ทราบสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด

3.1.3 ได้แนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด

3.2 ประโยชน์ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้

3.2.1 แนวทางที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็น เครื่องมือหรือกรอบแนวทางในการพัฒนาทักษะผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

3.2.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยที่ได้มา กำหนดแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล หรือนำไปประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารสถานศึกษา สู่กระบวนการการบริหารที่เป็นระบบ และมีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาต่อไป

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สังเคราะห์และประเมินองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัย เพื่อนำข้อมูลมาสังเคราะห์ จากนั้นนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด มีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

2.1 กำหนดผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นผู้บริหารการศึกษา ศิษยานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด

2.2 กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด มีรายละเอียดการดำเนินการตามลำดับดังนี้

2.1 ศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

2.1.1 กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษา จำนวน 374 คน ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครู ทุกคนที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 33 คน และ 2) ครูจำนวน 341 คน

2.1.2 เนื้อหาการวิจัย คือ องค์ประกอบทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ที่ได้จากการสังเคราะห์และการประเมินความเหมาะสม ประกอบด้วย 1) ทักษะด้านความเป็นผู้นำเชิงเทคโนโลยี 2) ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์กร 3) ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 4) ทักษะด้านวิสัยทัศน์ 5) ทักษะด้านความเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรม

2.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00 แบบสอบถามสภาพปัจจุบันมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.32 – 0.95 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.43 – 0.96 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

2.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

2.2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น โดยนำข้อมูลจากการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ มาวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็นในการพัฒนา โดยใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) (สุวิมล ว่องวานิช, 2562) จากนั้นนำผลการวิเคราะห์มาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

1.1 กำหนดผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 คน เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

1.2 กำหนดเนื้อหาการวิจัย คือ ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น จากการวิจัยในระยะที่ 2

1.3 เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

1.4 วิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 ยกร่างแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยผู้วิจัยดำเนินการยกร่างแนวทางจากผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นร่วมกับผลการศึกษาศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล จากผู้ทรงคุณวุฒิ 6 คน จากนั้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

3.1 กำหนดกลุ่มผู้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

3.2 กำหนดเนื้อหาการวิจัย คือ ร่างแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

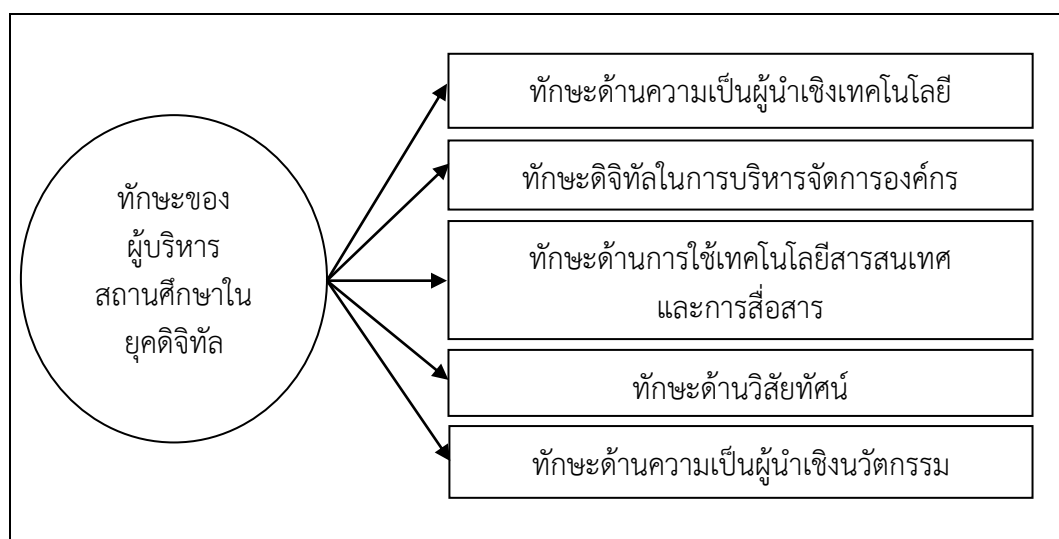
3.3 ประเมินแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยใช้เครื่องมือการวิจัย คือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า

5.1.1 ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะด้านความเป็นผู้นำเชิงเทคโนโลยี 2) ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์กร 3) ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 4) ทักษะด้านวิสัยทัศน์ 5) ทักษะด้านความเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรม

ภาพที่ 1 องค์ประกอบทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

5.1.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า

สภาพปัจจุบันโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ทักษะด้านวิสัยทัศน์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ทักษะด้านความเป็นผู้นำเชิงเทคโนโลยี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์กร ความต้องการจำเป็นโดยรวมมีค่าตั้งแต่ 0.33-0.39 ด้านที่มีค่า PNI_{Modified} สูงสุดคือ ทักษะด้านความเป็นผู้นำเชิงเทคโนโลยี แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมและรายด้าน

ทักษะของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	PNI modified	ลำดับ
1. ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	3.42	0.51	ปานกลาง	4.62	0.48	มากที่สุด	0.35	3
2. ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์กร	3.38	0.57	ปานกลาง	4.58	0.49	มากที่สุด	0.36	2
3. ทักษะด้านความเป็นผู้นำเชิงเทคโนโลยี	3.37	0.56	ปานกลาง	4.70	0.46	มากที่สุด	0.39	1
4. ทักษะด้านวิสัยทัศน์	3.50	0.58	ปานกลาง	4.68	0.46	มากที่สุด	0.33	5
5. ทักษะด้านความเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรม	3.50	0.59	ปานกลาง	4.63	0.48	มากที่สุด	0.34	4
เฉลี่ยโดยรวม	3.43	0.56	ปานกลาง	4.64	0.47	มากที่สุด	0.35	-

5.2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด สรุปผลการนำแนวทางไปพัฒนาโดยจัดทำเป็นคู่มือประกอบด้วย 5 ส่วน คือ (1) หลักการและเหตุผล (2) วัตถุประสงค์ (3) เนื้อหาสาระ (4) กระบวนการพัฒนา และ (5) การวัดและประเมินผล กำหนดวิธีการพัฒนาตามโมเดล 70:20:10 และมีผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางโดยรวมอยู่ในระดับมาก

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด

สภาพปัจจุบันโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทักษะด้านวิสัยทัศน์ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในการมองภาพอนาคตของสถานศึกษาและกำหนดทิศทางการพัฒนาได้ดี แต่อาจมีบางส่วนที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการบริหารอย่างเป็นระบบน้อย ทั้งนี้ด้านทักษะวิสัยทัศน์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสอดคล้องกับแนวคิดของนฤวรรณ มาตชัยเคน และพระครูชัยรัตนการ (2566) ที่อธิบายว่าผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ต้องสามารถสร้างและสื่อสารวิสัยทัศน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิบัติจริง และนงคณัฐ วงศ์เห้งาและคณะ (2567) ที่ได้สรุปว่าผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ควรกำหนดเป้าหมายระยะยาวร่วมกับทุกฝ่ายเพื่อให้บุคลากรมีส่วนร่วมและเกิดแรงบันดาลใจ ซึ่งลักษณะดังกล่าวปรากฏชัดในผลวิจัยนี้ว่าผู้บริหารสามารถแสดงบทบาทเชิงผู้นำและการมีส่วนร่วมในทิศทางการพัฒนาโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แสดงถึงข้อจำกัดของผู้บริหารในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร ทั้งในการจัดเก็บ วิเคราะห์และใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ ซึ่งสอดคล้องกับเจนจิรา แสนไชย และทณงค์ดี คุ่มไข่น้ำ (2566) ที่ชี้ว่าผู้บริหารจำเป็นต้องพัฒนาความรู้และทักษะดิจิทัลเพื่อให้สามารถขับเคลื่อนองค์กรได้อย่างทันสมัย รวมทั้งวาสนา ดิษฐ์ประดับและคณะ (2566) ที่กล่าวว่าการบริหารโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศช่วยให้การตัดสินใจมีประสิทธิภาพมากขึ้น และรจนาภรณ์ ลักษณะดี (2565) ที่เสนอให้ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดระบบงานด้านงบประมาณ วิชาการ และการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง กล่าวโดยสรุปผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีความพร้อมทางแนวคิดในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของสถานศึกษา แต่ยังขาดความพร้อมทางเทคโนโลยีเชิงปฏิบัติจึงควรส่งเสริมการพัฒนาทักษะดิจิทัลควบคู่กับการสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์การศึกษายุคดิจิทัลได้อย่างแท้จริง

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทักษะด้านความเป็นผู้นำเชิงเทคโนโลยี ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในสถานศึกษาคาดหวังให้ผู้บริหารมีบทบาทเชิงรุกในการกำหนดทิศทาง วิสัยทัศน์ และกลยุทธ์การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยผู้บริหารควรมีสมรรถนะในการวางแผนด้านเทคโนโลยี กำหนดนโยบาย จัดระบบบริหารจัดการ และสร้างวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีในองค์กรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวันพร แฉ่มสกุลและคณะ (2566) ที่สรุปว่าผู้บริหารที่มีความเป็นผู้นำเชิงเทคโนโลยีต้องสามารถวางแผนและบริหารการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษาอย่างมีระบบ มีการจัดสรรงบประมาณ จัดตั้งผู้รับผิดชอบ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนรู้อยู่และการบริหารงาน และงานวิจัยของมุกิตา แก้ววงษาและสุรางคนา มั่นยานนท์ (2567) ที่สรุปว่าผู้บริหารที่มีความเป็นผู้นำเชิงเทคโนโลยีควรพัฒนาตนเองให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วมอบรมด้านดิจิทัล และมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้องและปลอดภัย และจันทิมา ขึ้นปิ่นเกลียวและคณะ (2567)

ที่เสนอว่าผู้นำเชิงเทคโนโลยีควรผสมผสานทักษะด้านนวัตกรรมและการเรียนรู้ เพื่อเตรียมความพร้อมให้สถานศึกษาปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศในศตวรรษที่ 21 และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (2563) ที่เน้นให้สถานศึกษาพัฒนาโครงสร้างการบริหารและระบบข้อมูลแบบดิจิทัล เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลกลาง เพื่อยกระดับประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษา กล่าวโดยสรุปผลการวิจัยสะท้อนว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาพลักษณ์ของผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่มุ่งเน้นวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ในการนำเทคโนโลยีมาใช้ขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา แต่ยังคงพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลเชิงระบบเพื่อยกระดับการบริหารจัดการภายในให้เท่าทันกับพลวัตของเทคโนโลยีในยุคดิจิทัลอย่างยั่งยืน

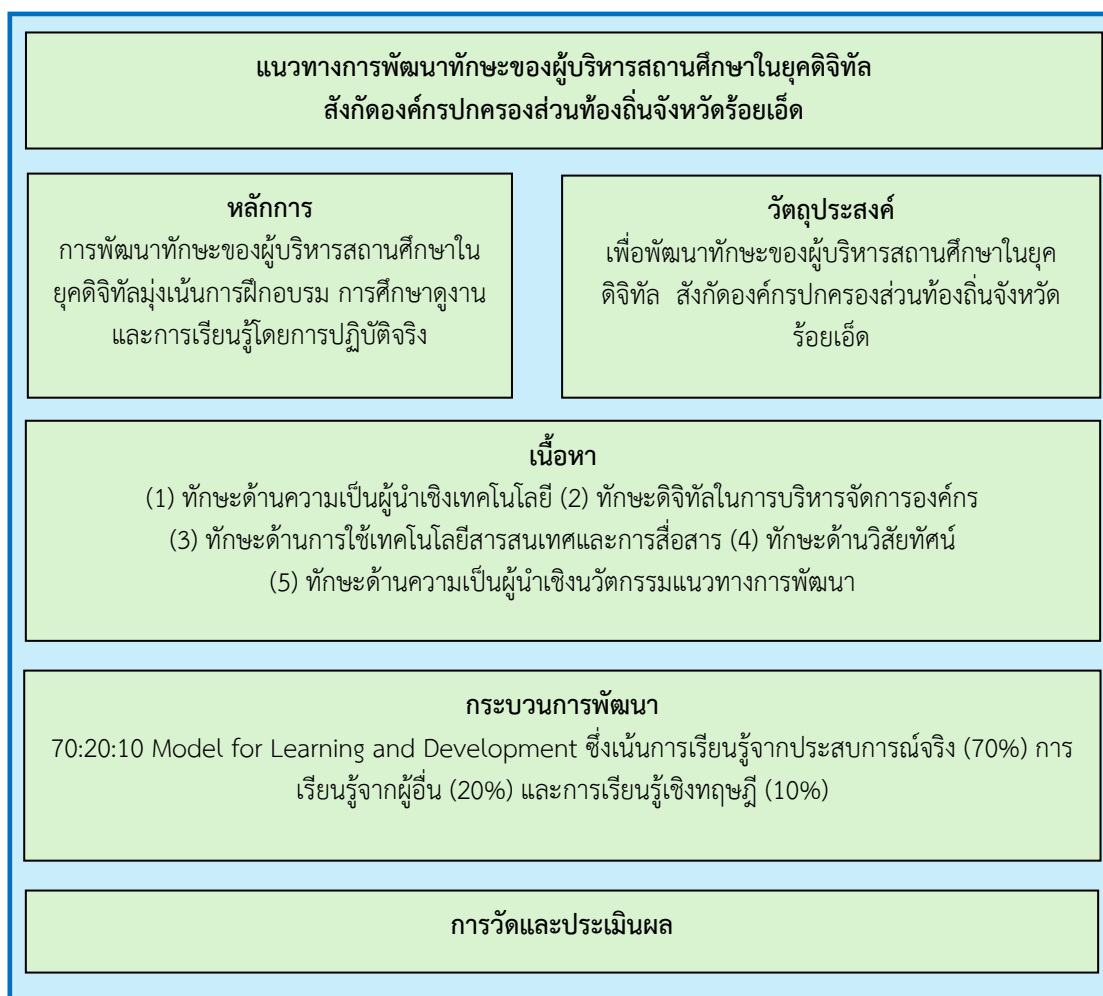
ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลโดยรวมมีค่าตั้งแต่ 0.33-0.39 ด้านที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูงสุด คือ ทักษะด้านความเป็นผู้นำเชิงเทคโนโลยี ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มสำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษามีความต้องการพัฒนาสมรรถนะเชิงปฏิบัติด้านเทคโนโลยี เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มากกว่าการมุ่งพัฒนาทักษะเชิงแนวคิดหรือนโยบายเชิงอนาคตขององค์กร สอดคล้องกับผลการศึกษาของวันซพร แจ่มสกุล และคณะ (2566) ที่อธิบายว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีจะต้องมีความสามารถในการวางแผนการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ สามารถจัดสรรงบประมาณ จัดตั้งบุคลากรผู้รับผิดชอบ และส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาเทคโนโลยีในสถานศึกษา เพื่อให้การใช้เทคโนโลยีมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อการจัดการศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม และมูทิตา แก้ววงษาและสุรางคณา มั่นยานนท์ (2567) ได้ระบุว่าผู้บริหารยุคดิจิทัลจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี วิเคราะห์ทิศทางของความก้าวหน้าด้านดิจิทัล และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ การนิเทศ และการพัฒนาครูอย่างเหมาะสม ตลอดจนสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการเรียนรู้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง และผลการวิจัยของจันทิมา ชื่นปิ่นเกลียวและคณะ (2567) ที่ได้สรุปผลการวิจัยว่าผู้บริหารยุคใหม่ควรพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีควบคู่กับทักษะนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนการศึกษาในยุคดิจิทัลที่มีพลวัตสูง เทคโนโลยีมีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนรู้และการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวาง โดยผู้บริหารต้องมีความสามารถในการกำหนดแนวทางการปรับตัวขององค์กรให้เท่าทันบริบทของสังคมดิจิทัล กล่าวโดยสรุปผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มของการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่เน้นการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการบริหารจัดการสถานศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กรในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรผสมผสานทักษะด้านเทคโนโลยีกับทักษะเชิงวิสัยทัศน์ เพื่อให้การเปลี่ยนผ่านสู่การบริหารจัดการดิจิทัลเป็นไปอย่างมีทิศทางและยั่งยืน

6.2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด สรุปการนำแนวทางไปพัฒนาโดยจัดทำเป็นคู่มือประกอบด้วย 5 ส่วน คือ (1) หลักการและเหตุผล (2) วัตถุประสงค์ (3) เนื้อหาสาระ (4) กระบวนการพัฒนา และ (5) การวัดและประเมินผล กำหนดวิธีการพัฒนาตามโมเดล 70:20:10 และมีผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าโครงสร้างและกระบวนการพัฒนาสามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะของผู้บริหาร

สถานศึกษาได้อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ทั้งนี้ในส่วนของ “คู่มือ” ถือเป็นเครื่องมือทางวิชาการที่สำคัญในการพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ใช้เข้าใจหลักการ แนวทาง และขั้นตอนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและถูกต้องตามวัตถุประสงค์ (ปรีชา ช้างขวัญยืน, 2548; เรืองชัย จรุงศิริวัฒน์, 2554) ซึ่งมาเรียม นิลพันธุ์ และคณะ (2554) ได้กล่าวว่าการจัดทำคู่มือตามหลักการดังกล่าวช่วยให้กระบวนการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษามีทิศทางและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน เป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้จริงได้ในทุกบริบทขององค์กร ในด้านกระบวนการพัฒนาการนำแนวคิด โมเดล 70:20:10 มาใช้ในการพัฒนาทักษะผู้บริหารสถานศึกษา ถือเป็น การออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาอย่างสมดุลระหว่างประสบการณ์จริง การเรียนรู้จากผู้อื่น และการเรียนรู้ผ่านหลักสูตรอย่างเป็นทางการ โดยณิธดา เวชญาลักษณ์ (2560) อธิบายว่า โมเดลดังกล่าวได้รับการพัฒนาจาก Morgan McCall, Robert W. Eichinger และ Michael M. Lombardo แห่ง Center for Creative Leadership เพื่อพัฒนาผู้นำอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการเรียนรู้ 3 ช่องทาง ได้แก่ (1) ร้อยละ 70 จากการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงในงานจริง (2) ร้อยละ 20 จากการเรียนรู้ผ่านผู้อื่น เช่น การโค้ช การเป็นพี่เลี้ยง และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ (3) ร้อยละ 10 จากการเรียนรู้ผ่านหลักสูตรอบรมหรือการศึกษาที่เป็นทางการ การประยุกต์ใช้โมเดลนี้ในคู่มือพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ช่วยให้ผู้บริหารสามารถพัฒนาสมรรถนะเชิงการปฏิบัติได้อย่างแท้จริง ในส่วนผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือที่อยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่า แนวทางการพัฒนานี้มีศักยภาพในการนำไปใช้จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสามารถใช้เป็นแนวทางวางแผนพัฒนาทักษะดิจิทัลของตนเองและบุคลากรในสถานศึกษาได้อย่างเป็นระบบ รวมถึงสามารถนำไปปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทเฉพาะของแต่ละโรงเรียนหรือพื้นที่ได้ นอกจากนี้ การประยุกต์แนวคิด 70:20:10 ยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้บริหาร ทำให้การพัฒนาเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

7. องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยได้องค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ (1) ทักษะด้านความเป็นผู้นำเชิงเทคโนโลยี (2) ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์กร (3) ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (4) ทักษะด้านวิสัยทัศน์ (5) ทักษะด้านความเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรมแนวทางการพัฒนา การนำไปพัฒนาโดยจัดทำเป็นคู่มือประกอบด้วย 5 ส่วน คือ (1) หลักการและเหตุผล (2) วัตถุประสงค์ (3) เนื้อหาสาระ (4) กระบวนการพัฒนา และ (5) การวัดและประเมินผล กำหนดวิธีการพัฒนาตามโมเดล 70:20:10 แสดงดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล
สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ร่วมกันในการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้การบริหารจัดการศึกษาในพื้นที่ท้องถิ่นสามารถขับเคลื่อนไปสู่การศึกษาดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8.1.2 ควรกำหนดให้การพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในเกณฑ์การประเมินความก้าวหน้าในตำแหน่ง หรือเป็นส่วนหนึ่งของระบบการประเมินสมรรถนะบุคลากร เพื่อสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 ผลการวิจัยพบว่าทักษะด้านความเป็นผู้นำเชิงเทคโนโลยีเป็นความต้องการจำเป็นสูงสุด หน่วยงานต้นสังกัดควรจัดอบรมและกิจกรรมพัฒนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านนี้โดยเฉพาะ

8.2.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำแนวทางการพัฒนาไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะด้านความเป็นผู้นำเชิงเทคโนโลยี เพื่อให้การบริหารงานในโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีเพื่อการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบระหว่างผู้บริหารสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้เห็นความแตกต่างของสภาพและแนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลในบริบทที่ต่างกัน

8.3.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับทักษะการบริหารในยุคดิจิทัลกับคุณภาพการบริหารจัดการของสถานศึกษา เพื่อยืนยันความสำคัญของการพัฒนาทักษะดังกล่าวต่อผลลัพธ์ทางการศึกษาในระดับพื้นที่

9. บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2550). รายงานสรุปการจัดงาน “มหกรรมการจัดการศึกษา 2550”. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2567. จาก <https://www.dla.go.th>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). แผนปฏิบัติการดิจิทัลเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2563–2565. กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการ.
- จันทิมา ชื่นปิ่นเกลียว, อาทิตย์ ฉัตรชัยพลรัตน์ และกษมา ชนะวงศ์. (2567). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3. วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์. 8(2). 131–145.
- เจนจิรา แสนไชยและทองศักดิ์ คุ่มไชนะ. (2566). ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ. 3(6). 183–200.
- ณิรดา เวชญาลักษณ์ (2560). ภาวะผู้นำทางการบริหาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนวัฒน์ สุวรรณเหล่าและพิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2565). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น. 8(8). 63–79.
- ธัญสินี ศรีอนุสรณ์วงศ์และชนิดา จิตตรุทธะ. (2562). การปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์การขององค์การภาครัฐไทยภายใต้บริบทไทยแลนด์ 4.0: ศึกษากรณีสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.). วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 6(2). 115–132.
- นงคันทน์ วงศ์เห่า, ปัญญาวุฒิ ศรีสม, อลิสา หล่อสมบุญและสิรินธร สิ้นจินดาวงศ์. (2567). ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัยวิชาการ. 8(3). 225–240.

- นฤวรรณ มาตชัยเคน และพระครูชัยรัตนกร. (2566). ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3. **วารสารการบริหารการศึกษา มจร. วิทยาเขตร้อยเอ็ด**. 4(2). 95–107.
- ปรีชา ช้างขวัญยืนและคณะ. (2548). **เทคนิคการเขียนและผลิตตำรา**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปุนณัฐฐา มาเชค. (2565). **การบริหารองค์กรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล**. ชลบุรี : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พัชรพร สันติวิจิตรกุล. (2553). **การพัฒนาคู่มือวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูผู้สอนในโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 1 (ดอนสักผดุงวิทย)**. สุราษฎร์ธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ไพศาล วรคำ. (2566). **การวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 10. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- มุกิตา แก้ววงษา, & สุรางคนา มั่นยานนท์. (2567). ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาโดมประดิษฐ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5. **วารสารมหาจุฬาลงกรณ**. 15(2). 314–326.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554**. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- รุจาภรณ์ ลักษณะดี. (2565). **ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกริก.
- เรืองชัย จรุงศิริวัฒน์. (2554). **เทคนิคการเขียนคู่มือปฏิบัติงาน**. ขอนแก่น : สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วันชพร แจ่มสกุล, สาธิต ทรัพย์รุ่งทอง, & สุพัฒนา หอมบุปผา. (2566). การศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครูในจังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท. **วารสารการศึกษา คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์**. 7(1). 43–55.
- วาสนา ดิษฐ์ประดับ, กาญจนา บุญส่ง, เสนาะ กลิ่นงาม. (2566). ภาวะผู้นำกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**. 35(3). 1–14.
- สำนักงานศึกษาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด. (2566). **แผนพัฒนาการศึกษา (พ.ศ. 2566–2570) เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด**. ร้อยเอ็ด : สำนักงานศึกษาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด.
- สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สรอ.). (2560). (ร่าง) **แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2560–2564**. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2567. จาก <http://www.ega.or.th>
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2561). **การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุปรีดา โกษาแสง, ฤชดา ผ่องพิทยา และสมชาย เทพแสง. (2565). **เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล**. **วารสารการบริหารการศึกษา มจร.** 19(37). 242–250.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2562). **การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Robbins, S. P., & Coulter, M. (2003). **Management**. New Jersey : Pearson Education.